

Tophedgefonds-beheerder

Louis Moore Bacon (geboren 1956) is een Amerikaanse hedgefondsbeheerder en een handelaar die gebruikmaakt van een wereldwijde macrostrategie bij het investeren in de markten. Bacon behoort tot de twintig meest verdienende personen sinds de jaren negentig. Hij wordt beschouwd als een van de top-100 handelaars van de twintigste eeuw. Met een geschat vermogen van ongeveer \$1,7 mrd behoort Bacon tot de rijkste mensen in de wereld. Hij is de manager van Moore Management, een toonaangevend hedgefonds dat in New York is gevestigd.

tekst: Mischa Peters

Wie heeft de grootste invloed op uw carrière gehad?
Mijn vriend Paul Tudor Jones. Wij komen beiden uit het zuiden van de Verenigde Staten en zijn beiden actief in New York. Van hem kreeg ik mijn eerste baan bij E.F. Hutton als looper op de vloer van de katoenbeurs, vele manen geleden. Zijn mentorschap kwam echt naar voren toen ik grondstoffen begon te handelen en een CTA-fonds lanceerde. Ik wist niet dat het tot een hedgefonds zou omvormen, maar toen ik geld begon in te zamelen voor een hedgefonds, was hij een groot supporter van mij onder zijn eigen beleggers. De manier waarop hij onderzoek doet en zijn handelswijze hebben grote invloed op mij gehad. Hij maakt zich geen zorgen over de kleine dingen. Hij heeft mij geleerd om in punten te denken en niet in dollars. Hij riep altijd 'het zijn maar punten, het is geen echt geld.' Deze denkwijze, waarbij je je psychologisch loskoppelt van het resultaat van een trade, was een continu trainingproces.

Waarom woont u in Londen?

Door hier te leven krijg ik een breder perspectief op een aantal andere landen. Ik vind het ideaal om in deze tijdszone actief te zijn, en ik gebruik het tijdvoordeel om eerder ingesteld te zijn voor de Amerikaanse markten.

Hoe bepaalt u waar u gaat investeren?

Wij maken gebruik van een top-downbenadering, waarbij onze investeringen veelal rentegedreven zijn. Wij volgen nauwgezet alles wat er op het gebied van de rentecyclus gebeurt en de reactie die dit teweegbrengt in de hele wereld. Maar onze focus verschuift meer en meer naar de micromarkten — en die kunnen variëren van individuele aandelen, grondstoffen tot aan opkomende markten —, omdat deze steeds dominanter worden.

Wat zijn de factoren die verantwoordelijk zijn voor Moore's succes?

Dit zijn hard werk, geduld, weten wanneer in te houden, te passen of er helemaal voor te gaan. Ook maken wij gebruik van een rigoureuze risicoraamwerk, en hoewel ik niet elke positie zelf doe, weten mijn portfoliobeheerders de risico-indeling voorafgaand aan het moment dat zij toetreden tot de onderneming.

Komt het label 'global macro hedgefonds' overeen met uw stijl van beleggen?

Laat ik zeggen dat we er ons niet voor hebben aangemeld, anderen hebben

ons dit predicaat opgeplakt. Maar ik kijk erna alsof we een soort 007-licentie hebben om te doen wat wij willen, en op dit moment bevinden wij ons in een periode waarin er wereldwijd geen gebrek aan kansen is: in vastrentende waarden, valuta's en de 'distressed' - en kredietmarkten. Als hedgefonds hoeven wij ons geld ook niet te verdienen met één instrument of één strategie: wij kunnen investeren in private equity, individuele aandelen of arbitrage. Wij zijn van mening dat wij veelzijdig genoeg zijn dat wij ons in een aantal verschillende strategieën kunnen verplaatsen, en als dat betekent dat wij daarmee 'global macro' zijn, zullen wij niet in discussie gaan over dit label.

Zijn er historische precedenten te vinden voor de huidige marktturbulenties?

Men zou naar overeenkomsten kunnen zoeken, maar deze situatie lijkt zich in een langetermijnbearmarkt te gaan ontwikkelen en komt overeen met een seculiere daling van de Amerikaanse financiële macht. We moeten zelfs teruggaan tot aan jaren '70 om tot een gelijkenis te komen met wat er thans gebeurt.

Op dat moment in de tijd hadden de Verenigde Staten geen natuurlijke economische concurrenten. Nu is er een aantal opkomende markten zoals de BRIC's (Brazilië, Rusland, India en China), die strijden om de macht en het economische leiderschap. Zij kunnen metertijd de wereldwijde dominantie die de Verenigde Staten hebben gaan evenaren.

Hoe bezorgd bent u en dan met name over de inflatie?

Het is de Verenigde Staten een aantal keren gelukt om uit een lastige situatie te komen waarin de inflatie een belangrijke rol speelde, en het is de verwachting dat het deze keer ook wel zal gaan lukken. Maar ik maak me ernstig zorgen over de negatieve besparingsdynamiek in de Verenigde Staten en het onvermogen van de Amerikaanse

politici en bewoners te erkennen dat het land een financiële structuur heeft dat te vergelijken is met een derdewereldland, afhankelijk van 'leverage' en ontsparringen en gekoppeld aan een verslaving aan buitenlandse goederen en olie. Andere concurrerende economieën laten veel meer discipline zien.

Wat is uw beste trade ooit geweest?

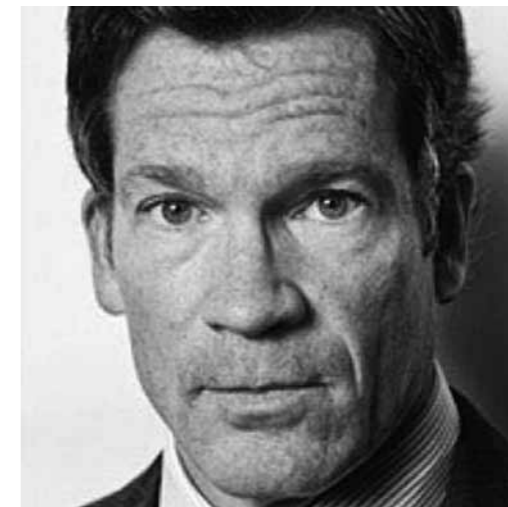
Gelukkig ben ik in de omstandigheid dat ik er meer dan een kan opnoemen. De eerste vond plaats op het moment dat de financiële markten volledig disfunctioneerden. Dat was tijdens de crash van '87. Ik had een shortpositie in Nikkei-futurescontracten en op het moment dat we maandagavond laat de boeken sloten, openden de Nikkei-futures op 4000, terwijl ze de avond daarvoor nog op 28000 eindigden. Ik kocht aandelen tussen 8000 en 18000 om de shortpositie in futures te sluiten. Het was ongelooflijk om de op twee na grootste aandelenmarkt in zo'n kort tijdsbestek te kopen bij koersen die bijna tweederde lager waren. Als ik op dat moment, tijdens die vijftien minuten na de marktopening, niet op mijn kantoor was geweest, dan zou ik deze trade gemist hebben. De les was dan ook dat een groot gedeelte van het succes afhangt van de tijd die je er in stopt.

De tweede grootste trade, of beter gezegd exit, was tijdens de laatste week van de Nasdaq-rally in maart 2000. We waren erg bezorgd wat de Fed op dat moment zou gaan zeggen, dus besloten we om voor \$2 mrd aan Nasdaq-futures te verkopen, net voordat deze door zijn hoeven zakte. Dat klinkt misschien geweldig, maar eerder die week had ik mijn hoofdtrader de opdracht gegeven om alle technologie- of daaraan gerelateerde aandelen te verkopen. Maar hij verkocht er geen enkele die week en wij eindigden met een hele hoop dot-com-aandelen op onze balans. Het niet geheel uitvoeren van deze trade kostte ons een vermogen en de les was dan ook om niet op anderen te vertrouwen als je zeker weet dat je het gelijk aan je zijde hebt.

De laatste grote trade was er een in de 'subprime' vorig jaar, en was waarschijnlijk ook de positie waarin wij het meeste geld ooit hebben verdiend. Eigenlijk handelden we de positie slecht, maar wij verdienden we er toch een vermogen aan. De les voor mij was dat een juiste positie uiteindelijk belangrijker is dan een slechte timing.

Kunt u uw slechtste trade ooit nog herinneren?

Die heb ik allemaal uit mijn geheugen gewist, waarschijnlijk heb ik hier niet voldoende geheugen voor.

Hoe is het om voor u te werken?

Wij werken op een wijze die je 'laissez-faire' zou kunnen noemen, maar ook het stimuleren van het ondernemerschap vind ik belangrijk. Ik ben mijn carrière in de futures gestart, en de lokroep is altijd 'vrije markten voor vrije mannen' geweest, dus heb ik geprobeerd er een open architectuur voor handelaren van te maken, zodat ze hun ideeën kunnen testen en op de wijze kunnen

te floreren. Ik denk dat wij goed begrijpen wat het nemen van risico's inhoudt, maar wij maken gebruik van een andere aanpak. Wij geven er de voorkeur aan om te zien welke individuele risico-profielen onze handelaren hebben en vervolgens passen wij onze posities aan deze profielen aan.

Moeten hedgefondsbeheerders iets teruggeven aan de maatschappij?

Dat zouden ze moeten doen, en dat doen ze ook, en waarschijnlijk meer nog dan andere vermogende mensen. Misschien ligt dit aan het gegeven dat wanneer men al zo lang actief is in de financiële markten, men het gevoel krijgt dat deze rijkdom replicerbaar is. In 1992 hebben wij de 'Moore Charitable Foundation' opgericht, die zich richt op het behoud en de bescherming van onze natuurlijke hulpbronnen. Instandhouding van iets blijft relatief ondergewaardeerd ten opzichte van andere liefdadigheidsdoelstellingen en de organisaties die wij steunen werken dan ook aan het vertragen van het verlies van deze bronnen van de aarde.

Wat is een de van de urgentste kwesties waarmee we thans worden geconfronteerd in de wereld?

Dat is een Malthusiaanse bevolkingsexplosie die op hetzelfde moment plaatsvindt als de globalisering. Wij hebben alle zeven miljard inwoners van de wereld aangemoedigd om te leven als westerlingen en nu ze hebben gebeten, realiseren wij ons dat dit onmogelijk is op deze kleine aarde. Het eerste wat is getroffen, is het milieu; het volgende, waarvan wij thans getuige zijn, zijn de energieprijzen, die zullen leiden tot voedseltekorten en uiteindelijk tot meer hongersnoden. Regeringen zijn pas begonnen met het probleem aan te pakken, en de inventiefste en krachtigste economie van deze planeet, die van de Verenigde Staten, leidt alleen vanaf de achterzijde, als dit al het geval is.

Bron

Interview door Loch Adamson op 20 juni 2008 en gepubliceerd op www.absolutereturn-alpha.com/Article/1964187/Louis-Bacon.html.

